

Αολιτιστική ρωτεύουσα

ΤΕΥΧΟΣ 6, ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2005

«Εμάς ποιος μας ρωτάει;»

Επί μαθητές της Πάτρας
μιλούν για τη δική τους
Ποδητιστική

Να μην τους χάσουμε

Μόλις ήρθε στο γραφείο η συζήτηση με τους επτά μοθητές που κοσμούν αυτό το μήνο το εξώφυλλο του περιοδικού, η πρώτη αντίδραση ήταν καθαρά δημοσιογραφική:

«Καλά τώρα... Βρήκαμε κι εμείς επτά παιδιά που είναι οι εξαιρέσεις, που έτυχε να ακούν κάτι παραπάνω στο σπίτι τους και κάνουμε τους έξυπνους...».

Ξαναδιάβασα αμέσως τη συνέντευξη για να είμαι σίγουρος ότι δεν κάνω λάθος. Ευτυχώς έκανα... Τα παιδιά με τα οποία μίλησε η Ζέττα δεν είναι ούτε ψώνια, ούτε σπασίκες, ούτε φυτά, ούτε ωριμότερα από τους συνομιληκούς τους.

Αν μάλιστα διαβάσετε με προσοχή τις απόψεις τους, θα δείτε ότι δεν είναι ούτε δύσκολες, ούτε περίεργες, ούτε υπερβολικές. Είναι σκέψεις που όλοι μας έχουμε κάνει κατά καιρούς, ειπωμένες χωρίς διάθεση ωραιοποιήσεων...

Ποιος διαφωνεί με το γεγονός ότι κανείς δεν έχει σκεφθεί να μιλήσει στα σχολεία για την Πολιτιστική, να ζητήσει βοήθεια από δασκάλους και καθηγητές; Ακόμα θυμάμαι αυτό που έλεγαν στο Δήμο Πατρέων πριν λίγους μήνες. Έπαιρνε τηλέφωνο ο ίδιος ο Δημήτρης Πεφάνης (τότε υπεύθυνος αντιδήμαρχος για την Πολιτιστική) για να ζητήσει συνάντηση με τους διευθυντές των σχολείων. Έτσι, χωρίς πρόγραμμα και χωρίς να έχει κάτι συγκεκριμένο να τους πει...

Ο Νίκος, η Αγγελική, η Κατερίνα, ο Παναγιώτης, ο Νίκος, η Όλγα και ο Σπύρος δεν είναι οι εξαιρέσεις του κανόνα. Είναι τα παιδιά που κυκλοφορούν γύρω μας. Οι κρίσεις τους δεν απέχουν από τις δικές μας. Οι προθέσεις τους είναι που τις δικαιώνουν. Γιατί, πολύ απλά, δεν αποσκοπούν σε τίποτα από την Πολιτιστική, όπως κάνουμε όλοι μας —μην κρυβόμαστε.

Όλο το τεύχος δικό τους λοιπόν. Ή, σχεδόν όλο. Με την ελπίδα να μην τους χάσουμε. Όχι μόνο από... αναγνώστες, αλλά κυρίως από ανήλικους συμπολίτες.

Ανδρέας Γ. Τσιλίρας ●

ΥΓ: Μου είπαν να στείλωμε το τεύχος με τη συνέντευξη στην υπουργό Παιδείας, έτσι για να κρατήσουμε μια ελπίδα ότι θα καταφέρει να έρθει σε επαφή με παιδιά. Γιατί απ' ό,τι φαίνεται η κ. Γιαννάκου δεν έχει κάποια ιδιαίτερα όρεξη να τα ηλιοιάσει. Προτιμά τους τεχνοκράτες του υπουργείου και τον «εθνικό διάλογο για την Παιδεία»...

Περιεχόμενα

Πολιτιστική Πρωτεύουσα
Τεύχος 6 Φεβρουάριος 2005

Διανέμεται δωρεάν με το περιοδικό
«Το δόντι» - τεύχος 33

Κανακάρη 236Α & Γενναδίου
26222 Πάτρα
τηλ. - fax 2610 323060
www.todonti.gr
e-mail: patra2006@todonti.gr

Ιδιοκτήτης - Εκδότης
Ανδρέας Τσιλίρας

Συνεργάστηκαν:
Έλενα Αλεξανδράκη
Εύη Γκοτσοπούλου
Ζέττα Ζόχου
Παναγιώτης Φραντζίς

Σύμβουλος Έκδοσης
Γιάννης Πικραμένος

Καλλιτεχνική Επιμέλεια
Τυπόγραμμα
www.typporama.gr

Φιλμογράφηση
Unitype
Μ & Β. Σουβαλιώτης ΟΕ
Ναυαρίνου 3-5, 26222 Πάτρα
Τηλ. 2610 341770

Εκτύπωση
Λιθογραφικό Εργαστήριο
Δ. Παναγιωτόπουλου
Γ. Διακίου 48, Πάτρα
Τηλ. 2610 330532

Εξώφυλλο
Παιδιά

- 04 Caro diario
- 08 Οι μοθητές για το 2006
- 24 Συνεργασία με τις προεβειες
- 26 Υπάρχει ζωή μετά την Πολιτιστική;

28

Cork 2005
European Capital of Culture

24

Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική, μερική ή περιληπτική ή κατά μωρφοποίηση ή διασκευή και απόδοση του περιεχομένου του περιοδικού με οποιοδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό, φωτοτυπικό, ηχογραφήσιμο ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή άδεια του εκδότη. Νόμος 2121/1993 και κανόνες του διεθνούς δικαίου που ισχύουν στην Ελλάδα.

(*) Ο τίτλος είναι κλεμμένος από μια ταινία του Νάνι Μορέτι και σημαίνει «Αγαπημένο μου ημερολόγιο». Εδώ εκφράζει τα... αγαπημένα ημερολόγια της Πολιτιστικής, στο οποίο καταγράφονται όλα όσα συνέβησαν το μήνα που μας πέρασε στο μέτωπο της προετοιμασίας της Πάτρας, μέχρι να φτάσουμε στο σιτήριό έτος 2006 και να δούμε όλοι από κοντά αν άξιζε τελικά όλη αυτή η περιπέτεια.

Σεισμοί

Μπορεί εμπειρία στην πολιτιστική διοίκηση να μην έχει, έχει όμως εμπειρία από σεισμούς, ιστιοπλοΐα και υποβρύχια κατάδυση... Ο κ. Χρήστος Ροϊλός θα είναι ο συντονιστής του νέου φορέα διοργάνωσης της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας. Ο κ. Ροϊλός συμμετείχε και στο Δ.Σ. του προηγούμενου φορέα, ως εκπρόσωπος του υπουργείου Τουρισμού, χωρίς βέβαια να παρίσταται στα περισσότερα Δ.Σ.

Η αχέπ του κ. Ροϊλού με την Πάτρα είναι περισσότερο κομματική. Διετέλεσε Υπεύθυνος Πόλης της φοιτητικής παράταξης ΔΑΠ - ΝΔΦΚ, μέλος της Συγκλήτου του Πανεπιστημίου Πάτρας, μέλος του Κεντρικού Συμβουλίου της ΕΦΕΕ, μέλος του Εκτελεστικού Γραφείου της ΟΝΝΕΔ, ενώ οπουόσοι Γεωλογία στο Πανεπιστήμιο Πατρών.

Έχει κάνει μεταπτυχιακές σπουδές στη Γεωφυσική - Σεισμολογία στο τμήμα Γεωλογίας του και MBA στο University of Leicester. Τα τελευταία χρόνια εργαζόταν ως σεισμολόγος στον τομέα ελέγχου ασφαλείας και σεισμικής παρακολούθησης φραγμάτων. Το 1995 ήταν υποψήφιος για την προεδρία της ΟΝΝΕΔ στο Γ' Συνεδριό της. Είναι ιδρυτικό μέλος του φιλελεύθερου think - tank «Πρόβα Πολιτικής». Το 2001 είχε προσαρτήσει στο Κίνημα Ελευθέρων Πολιτών του Δημήτρη Αβραμόπουλου και επανήλθε στη ΝΔ μετά τη διάλυσή του. Μιλά Αγγλικά και Γαλλικά. Ασχολείται με την ιστιοπλοΐα, την υποβρύχια κατάδυση και τη φωτογραφία.

Μεγαλεία

Μεγάλες στιγμές γνώρισε στις αρχές Φεβρουαρίου η Πάτρα ως Πολιτιστική Πρωτεύουσα. Για πρώτη (και τελευταία μάλλον...) φορά η Βουλή ασχολήθηκε μαζί της, ψηφίζοντας το νέο μονομετοχικό φορέα. Βέβαια στη συζήτηση τίποτα ουσιαστικό δεν ειπώθηκε, αφού όλα τα κόμματα συμφώνησαν ότι η κατάσταση δεν είναι καθόλου καλή, με μοναδική αιτιολόγηση τη Νέα Δημοκρατία που έχει εμπιστασύνη στον υφυπουργό και στις δυνάμεις της.

Το ξέχασε

Κάτι είχε ξεχάσει να πει ο υφυπουργός στους υπεύθυνους της Πολιτιστικής σχετικά με τα χρήματα που θα πάρει η Πάτρα από την Παλιτεία. Έτσι, αφού τους είχε υποσχεθεί 23 εκ. ευρώ, τους ενημέρωσε τελικά ότι μέσα σε αυτά τα χρήματα υπολόγιζε και τα περίπου 8 εκ. ευρώ που θα είναι τα λειτουργικά έξοδα του φορέα. Έτσι, για τις καλλιτεχνικές εκδηλώσεις της Πολιτιστικής, μένουν μόλις 15 - 16 εκ. ευρώ, τα οποία δε φτάνουν για ένα αξιοπρεπές πρόγραμμα.

Ένα από τα δύο

Δύο τινά συμβαίνουν: Ή ο Θάνος Μικρούταικος δε συμφωνεί με το πρόγραμμα «Όλη η Ευρώπη μία πόλη» ή κάποιο πρόβλημα υπάρχει στη συνεργασία του με τις διευθύνσεις μάρκετινγκ και επικοινωνίας. Δεν εξηγείται αλλιώς το γεγονός ότι ο ίδιος δεν έχει συμμετάσχει σε καμία εκδήλωση ή δημόσια παρουσίαση του προγράμματος, ενώ οι άξονες του καλλιτεχνικού προγράμματος που ανακοίνωσε (δημοσιεύτηκαν στο προηγούμενο τεύχος μας) δε μοιάζουν να έχουν λάβει υπόψη τους τα χαρακτηριστικά του προγράμματος.

Σινεμά στο «Απόλλων»;

«Το Δημοτικό θέατρο Πάτρας μπορεί να αξιοποιηθεί και ως κινηματογράφος για την Πολιτιστική». Το παραπάνω μαργαριτάρι φαίνεται να εκτόξευσε ο υφυπουργός Πολιτισμού Πέτρος Τατούλης. Όμως το θέμα δεν είναι αν όντως έκανε τέτοια σίθηθη δήλωση ο κ. Τατούλης. Είναι πως σε κανέναν δε φαίνεται απίστευτο ότι την έκανε.

Αντιπολίτευση

Μπορεί να συμφωνεί ή να διαφωνεί κάποιος με τα γραφόμενα της εφημερίδας της Πάτρας «Ημέρα», δεν μπορεί όμως να παραγνωρίσει ότι είναι η μοναδική εφημερίδα της πόλης που ασκεί συστηματική αντιπολίτευση στην προετοιμασία της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας. Ανεξαρτήτως κινήτρων που μπορεί να υπάρχουν, ο περιφερειακός Τύπος έχει δυνατές δυναμικές παρέμβασης, άσχετα με την πολλές φορές χαμηλή ανταπόκριση του κοινού.

Αντανακλαστικά

Έπρεπε να φτάσει ο Φεβρουάριος του 2005 για να αποφασίσει το Επιμελητήριο Αχαΐας ότι πρέπει να κάνει ειδική συνεδρίαση για την Πολιτιστική. Από το 1998 που δόθηκε στην πόλη ανεπίσημα το χρίσμα, οι επιχειρηματίες της Πάτρας διαρκώς διαμαρτύρονται, χωρίς όμως να κάνουν την παραμικρή ουσιαστική κίνηση. Ακόμα και τώρα που το στοίχημα για τα έργα υποδομής στην πόλη, το μόνο που γίνεται είναι δηλώσεις διαμαρτυρίας προς την Πολιτεία. Δίκαια, λοιπόν, η εφημερίδα «Σύμβουλος Επιχειρήσεων» της Πάτρας έγραφε στα τέλη Ιανουαρίου ότι ήρθε η ώρα των επιχειρηματιών για το 2006, αφού από τους επίσημους φορείς δεν έχουμε να περιμένουμε τίποτα. Όμως δύο εβδομάδες αργότερα, όταν οι εκπρόσωποι των επιχειρηματικών φορέων ρωτήθηκαν σε έρευνα της εφημερίδας για το αν πρόκειται να αναλάβουν συγκεκριμένη δράση για να καλύψουν αυτοί το κενό που αφήνει η Πολιτεία και ο Δήμος, και πάλι αρκέστηκαν σε διαμαρτυρίες.

Υπάρχει βέβαια και το επιχείρημα ότι κανείς δεν τους ζητάει βοήθεια. Όμως όταν όλα γύρω φαίνεται να καταρρέουν, χρειάζεται... σίτηση για να δοθεί βοήθεια από αυτούς που μπορούν να τη δώσουν;

Δήμαρχος

Όταν στις αρχές του χρόνου, ο Δήμαρχος Πατρέων Ανδρέας Καράβολος ανακοίνωσε ότι δε θα είναι εκ νέου υποψήφιος για τη θέση, δήλωσε ταυτόχρονα ότι οι επίδοξοι διάδοχοί του πρέπει από τώρα να εκδηλώσουν ενδιαφέρον, προσθέτοντας παράλληλα ότι η χρονιά της Πολιτιστικής δεν

μπορεί παρά να είναι πρόκριμα για τον επόμενο δημοτικό άρχοντα της Πάτρας.

Θεωρητικό είναι εξαιρετική τύχη για μια πόλη να επιλέγει το Δήμαρχό της μετά από μια μεγάλη γιορτή, όπως η Πολιτιστική Πρωτεύουσα. Μόνο που στην Πάτρα, το γεγονός είναι αντίστροφο. Οι Πατρινοί θα κληθούν πιθανότατα να διαλέξουν Δήμαρχο, ανάμεσα σε αυτούς που θα έχουν διασωθεί από το ναυάγιο. Αν βρεθούν τέτοιοι...

Τροπολογία

Ψηφίστηκε και επίσημα από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο αυτό που μας έλεγε ο Ροδόλφος Μασλίας στο προηγούμενο τεύχος για τη μελλοντική πορεία του θεαμού της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας. Έτσι, από το 2008 και μετά, θα υπάρχουν κάθε χρόνο δύο Πολιτιστικές Πρωτεύουσες. Μία από αυτές θα προέρχεται από χώρα του παλαιού πυρήνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ενώ η δεύτερη θα ανήκει σε χώρα της τελευταίας διεύρυνσης. Έτσι, θα γίνει πιο ομαλή η προσαρμογή (στο πολιτιστικό επίπεδο) των νέων χωρών, ενώ παράλληλα ο θεαμός της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας αποκτά νέες προοπτικές ανόδου, καθώς οι καινούριες χώρες αναμένεται να αδράξουν την ευκαιρία για να κερδίσουν αίγλη.

Ψευδαισθήσεις

Έχοντας πλέον την εμπειρία της επαφής με τις δύο περυσινές Πολιτιστικές Πρωτεύουσες, Γένοβα και Λιλ, αλλά και με την πόλη του Κορκ που έχει φέτος τον τίτλο, μπορούμε με βεβαιότητα να πούμε ότι τα μεγαλύτερα διεθνή μέσα ενημέρωσης αχεδόν αδιαφορούν για το θεαμό και για τις εκάστοτε πόλεις που έχουν το χρίσμα. Ας μην έχουμε, λοιπόν, ψευδαισθήσεις...

Οριστική Ποσότητα
Ταίρων
πρώτη Τάξη

Στοιχείο	Α'	26	Β'	186
ς	Β'	10	Γ'	10
ς	Γ'	10	Δ'	10
ς	Δ'	10	Ε'	11
ς	Ε'	14	ΣΤ'	9
ς	Ζ'	10	Ζ'	10
ς	Η'	3	Θ'	10
ς	Θ'	11	Ι'	10
ς	Ι'	10	Κ'	13
ς	Κ'	9	Λ'	22
ς	Λ'	10	Μ'	10
ς	Μ'	ς	Ν'	10
ς	Ν'	ς	Σύνολο	251

Ταίροι Α' Τάξης - Έμβλαδόν 9-4 = 12 τετράμ. έμβα

Είδος: Δεύκωμα
 Τίτλος: Η ασυκή τάξη στη γειτονιά των αγγέλων
 Συγγραφέας: Γιώτα Καίκα-Μαντανίκα
 Επιμέλεια: Ανδρονίκη Χρυσάφη
 Φωτογραφίες: Αντώνης Τσίληρας
 Εκδότης: Γιάννης Πικραμένος Έμβλαδόν
 Κυκλοφορία: Πάτρα, Δεκέμβρης 2004
 Πωλείται: Στα βιβλιοπωλεία τετράμ. έμβα

κείμενο: Ζέπια Ζάχου
φωτογραφίες: Φώτης Κουριζής

«Εμάς ποιος μας ρωτάει;»

Στο πρώτο μέρος αυτής της μικρής έρευνας με θέμα «Τι γνωρίζετε για την Πολιτιστική Πρωτεύουσα;» είχε προταχθεί μια ιστορία του κ. Κόνερ του Μπρεχτ. Έτσι και σήμερα, αλλά και στους δύο επόμενους κύκλους των συνεντεύξεων με τους οποίους θα κλείσει αυτή η «τετραλογία», ο κ. Κόνερ θα είναι προμετωπίδα μας. Τα έχει γράψει τόσο ακριβodικά όλα, τα έχει περιγράψει τόσο, μα τόσο ανάγλυφα, που δεν μπορείς να αντισταθείς στον πειρασμό να τα υπενθυμίσεις...

Στην επιλογή της συγκεκριμένης ιστορίας του «κ. Κόνερ και της ποίησης» μας οδήγησε η συζήτηση -αγωνία των επτά μαθητών - τριών που συμμετείχαν. Λέει λοιπόν η ιστοριούλα: «Σαν τελείωσε το διάβασμα μιας ποιητικής συλλογής ο κ. Κόνερ είπε: Στη Ρώμη απαγόρευαν στους υποψήφιους για δημόσιες υπηρεσίες να φοράνε ρούχα με τσέπες, για να μην δέχονται δωροδοκίες. Έτσι και οι ποιητές δε θα 'πρεπε να φοράνε ρούχα με μανίκια για να μη μπορούν να χύνουν αράδα στίχους...»

Τι πιστεύουν λοιπόν οι νέοι της Πάτρας; Τι θέλουν για την πόλη τους το 2006 και για τα επόμενα χρό-

ιας ποιητής

Μια ανοιχτή συζήτηση με επτά μαθητές της Πάτρας για την Πολιτιστική

νια; Η Πολιτιστική Πρωτεύουσα ήταν η αφορμή και ειπώθηκαν πολλά. Μα πάρα πολλά. Εκφράστηκε αγωνία, διατυπώθηκαν προτάσεις, μα κυρίως καταγράφηκε ζωηρή ενέργεια, ομοφωνία προβληματισμού και διάθεση προσφοράς... «Αν μας μιλήσουν... αν μας ενημερώσουν...»

Οι υπέροχοι επτά που συμμετείχαν στη συζήτηση είναι:

Όλγα Γιαννακοπούλου Β' Λυκείου

Κατερίνα Καραδημήτρη Α' Λυκείου

Σπύρος Μπνικός Γ' Γυμνασίου

Παναγιώτης Νηφόρος Γ' Γυμνασίου

Αγγελική Παστρωμά Β' Λυκείου

Νίκος Ράβανος Γ' Γυμνασίου

Νίκος Σκιντζής Β' Λυκείου

•«Δ»: **Ας ξεκινήσουμε! Τι γνωρίζετε για το θεσμό; Τι σημαίνει Πολιτιστική Πρωτεύουσα γενικά; Όχι ειδικά για την Πάτρα. Εκεί θα πάμε αμέσως μετά...**

•Αγγελική : Για μένο σημαίνει μια πόλη στην οποία γίνονται διάφορες εκδηλώσεις καλλιτεχνικές, επισκέψεις σε μουσεία, εκθέσεις. Δηλαδή προώθηση του πολιτισμού ώστε οι πολίτες να γνωρίσουν την πόλη τους καλύτερα, αλλά και να προσελκύσουν επισκέπτες.

•Ποναγιώτης: Και γω πιστεύω ότι μια πόλη που είναι Πολιτιστική Πρωτεύουσα όχι σπλά εξελίσσεται και ανανεώνεται, αλλά από την ορχή γεννιέται. Αναγεννάται μέσα από τις εκδηλώσεις που συμβάλλουν ώστε να προωθηθεί ο πολιτισμός, οι άνθρωποι να καταλάβουν καλύτερα το νόημά του και να βοηθήσουν έτσι στη βελτίωσή του.

•Σπύρος: Εγώ θα αρχίσω λέγοντας ότι πρέπει να ξεκοθαρίσουμε τι είναι πολιτισμός. Πολιτισμός είναι, για μένα, όλα τα επιτεύγματα που έχει κατορθώσει ο άνθρωπος, πνευματικά και υλικά, και εκεί πάνω στηρίζεται ο θεσμός της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας. Θα συμφωνήσω μ' αυτά που είπε η Αγγελική και ο Ποναγιώτης. Πιστεύω επίσης ότι είναι ένας πολύ χρήσιμος θεσμός γιατί, όπως αναφέρθηκε, γνωρίζουν καλύτερα την πόλη τους και φέρνει πιο κοντά τις διάφορες ομάδες, και μέσα και έξω από τη διοργανώτρια πόλη.

•Νίκος Ρ: Θεσμός που οργανώθηκε από τη Μελίνο Μερκούρη.

•«Δ»: Αυτή την πληροφορία από που την έχετε

•Νίκος Ρ.: Α! Τυχαία. Είχαμε τραπέζι οπίτι μας και ένας φίλος μός μίλησε για το θεσμό και κατάλαβα ότι είναι κάτι καλό το να είσαι στο κέντρο πολιτιστικών εκδηλώσεων για ένα χρόνο. Μέσα απ' αυτό μπορούν να περάσουν μηνύματα στους νέους. να γνωρίσουμε και μεις καλύτερα τον πολιτισμό μας.

•Σπύρος: Είναι και τρόπος διαφήμισης.

•Ποναγιώτης: Και κυρίως δεν είναι μόνο για μας τους Πατρινοί, αλλά τους ξένους γιατί γνωρίζουν το δικό μας πολιτισμό και γι' αυτό κι αλλάζει. δεν είναι πάντα η ίδια.

•«Δ»: Δηλαδή εσύ στο Κορκ θα πήγαινες

•Ποναγιώτης: Ναι. Αν είχα τη δυνατότητα, ναι.

•Σπύρος: Όμως δεν έχουμε ενημέρωση. Ποια είναι η Πολιτιστική Πρωτεύουσα του 2005;

•«Δ»: Το Κορκ της Ιρλανδίας

•Κατερίνα: Για το θεσμό δεν ξέρω και πολλά γιατί δεν υπάρχει ενημέρωση ιδιαίτερη αλλά αυτό που έχω παρακολουθήσει γιατί η Πάτρα είναι η τρίτη ελληνική Πολιτιστική Πρωτεύουσα. Κάθε πόλη που έχει μια πολιτιστική υποδομή, χρίζεται Πολιτιστική Πρωτεύουσα για να είναι το κέντρο καλλιτεχνικών εκδηλώσεων, όπως είπαν προηγουμένως τα παιδιά, γιο να ανοδοιχθεί η κουλτούρα κάθε περιοχής και η Ευρωπαϊκή κυρίως.

•Όλγα: Συμφωνώ με όσα είπον όλα τα παιδιά και θέλω να τονίσω ότι η πόλη μας θα συγκεντρώσει όλα τα βλέμματα, όχι μόνο των πνευματικών ανθρώπων αλλά όλων που θέλουν να γνωρίσουν τον πολιτισμό μας και τα ιδιαίτερο στοιχεία μας και, επιπλέον, αυτά που δεν είχαμε την ευκαιρία και εμείς τόσα χρόνια να δούμε και να γνωρίσουμε στην πόλη που ζούμε και στη χώρα μας ακόμα. Είναι χρυσή ευκαιρία λοιπόν μέσα στη χρονιά «Πολιτιστική Πρωτεύουσα» τόσο να γνωριστούμε με άτομα παρόμοιες κουλτούρας, αλλά κυρίως να προβάσουμε τα δικά μας στοιχεία στους ξένους. Αυτό έχει μόνο θετικά στοιχεία για την πόλη μας και αν υπήρχαν κάποια εμπόδια που αφαιρούσαν τη δυνατότητα από την πόλη να αναδοιχθεί και προβληθεί και να γίνει ευρύτερα γνωστή, μέσα από το θεσμό, αν χρησιμοποιηθεί σωστά, ΑΝΑΙΡΟΥΝΤΑΙ ή, πιο σωστά, θα έπρεπε να αναιρεθούν αν λειτουργήσει σωστά.

•Νίκος Ρ.: Μπορώ να παρέμβω; Πιστεύω ότι δεν πρέπει να δούμε το θεσμό σαν ένα διατετογμένο σύνολο εκδηλώσε-

ων, αλλά σαν ευκαιρία προβολής αξιών στους νέους.

•«Δ»: Όπως;

•Νίκος Ρ.: Αναρωτιέμαι αν θα μπορούσε να λειτουργήσει μια εκστρατεία αντικαπιναστική, μια αντιπολεμική ίσως, γιατί η Ευρώπη, παρ' ότι Γηραιά Ήπειρος, τολανίζεται ακόμα σήμερα από πολεμικές συρράξεις, έστω μικρής διάρκειας, αλλά δεν παύουν να σκοτώνονται άνθρωποι, να δημιουργούνται πρόσφυγες και να χάνονται παιδιά...

•«Δ»: **Πιστεύετε όλοι σας ότι μια αντικαπιναστική εκστρατεία στις μέρες μας συνιστά πολιτισμό;**

•Όλοι μαζί: Δεν είναι αναγκαία, αλλά σίγουρα μπορεί να είναι και πολιτισμός. Ναι, μπορεί να ενταχθεί στη σφαίρα του πολιτισμού. Η τέχνη σίγουρα μπορεί να περάσει τέτοια μηνύματα.

•Αγγελική: Το πιο σημαντικό, εγώ θεωρώ, είναι ότι οι νέοι θα γνωρίσουν την τέχνη, γιατί σιγά - σιγά απομακρυνόμαστε από την αληθινή έννοια και ουσία της τέχνης, λόγω της μαζικής κουλτούρας αλλά και της ελλειμματικής παιδείας.

•«Δ»: **Για να περάσει να σταθούμε για λίγο στην ελλειμματική παιδεία, αν φυσικά το αναγνωρίζετε όλοι σας σαν πρόβλημα, με την έννοια ότι μας οδηγεί στην ελλείψη πολιτισμού;**

•Νίκος Ρ.: Πιστεύω ότι δεν θέλουν να μας καλλιεργήσουν σαν ανθρώπους με δημιουργικό πνεύμα, ανοζητήσιες και προβληματισμό.

το θεσμό δεν ξέρω και πολλοί πολιτιστική Πρωτεύουσα. Κάθε πόλη, όπως είπαν προηγουμένω

•«Δ»: Δηλαδή πιστεύετε ότι υπάρχει ένα γενικότερο σχέδιο;

•Νίκος Ρ.: Ναι. Θέλουν να έχουμε στείρα πληροφόρηση. Δεν μας μιλόνε για την Πολιτιστική Πρωτεύουσα, για τέχνη, για πολιτισμό, για κουλτούρα δηλαδή.

•Νίκος Σ.: Πολλές φορές και οι ίδιοι εμείς δεν θέλουμε ν' ασχοληθούμε και δεν μας νοιάζει.

•«Δ»: Δηλαδή με συμμαθητές σας δεν κουβεντιάζετε για θέματα σχετικά με τον πολιτισμό;

•Σπύρος: Μπα! Πού να προλάβουμε...

•Νίκος Σ.: Λόγω φόρτου μαθημάτων και εργασιών δεν έχουμε και πολύ ελεύθερο χρόνο και στον λίγο, αν υπάρχει, δεν πολυκαθόμαστε να ασχοληθούμε με τέχνη...

•Όλγα: Δεν νομίζω ότι η νεολαία δεν ασχολείται με τον πολιτισμό γιατί αν θεωρήσουμε πολιτιστική εκδήλωση το καρναβάλι, την μουσική που ακούμε... Μορφή πολιτισμού δεν είναι και αυτό; Ασχολούμαστε με τον κινηματογράφο, η Πάτρα έχει θέατρα, ηγαίνουμε. Δεν είναι ότι δεν μας ενδιαφέρει. Το σύστημα όμως είναι έτσι που μας κάνει να πιστεύουμε ότι ο πολιτισμός είναι μια συγκεκριμένη έννοια και όχι κάτι ζωντανό με το οποίο μπορείς να ασχοληθείς.

•Αγγελική: Εγώ πιστεύω ότι ασχολούμαστε με προϊόντα μαζικής κουλτούρας, όχι πολιτισμό.

•Νίκος Ρ.: Δεν το κάνουμε για... πολιτισμό. Το κάνουμε για, ασπούμε, ψυχαγωγία.

•Αγγελική: Τα προϊόντα του κινηματογράφου είναι επαναλήψεις παλαιότερων ταινιών, συνήθως κακές. Δεν έχουν σκοπό να εξυψώσουν, που είναι η πραγματική σημασία της τέχνης. Να προβάλλουν το ωραίο. Ούτε αυτό κάνουν. Και δεν το επιδιώκουμε κι εμείς οι νέοι...

•Νίκος Σ.: Υποβαθμίζουν συνεχώς... η τηλεόραση, το ραδιόφωνο, ενώ μερικές εκπομπές του ραδιοφώνου ασχολούνται με τον πολιτισμό, από τις ενδείξεις όμως έχουν χαμηλή ακροατικότητα.

•Σπύρος: Οι περισσότεροι, συμπεριλαμβανομένου και εμού, ασχολούμαστε με το πόσα γκολ έβαλε ο Ριβόλντο...

•«Δ»: Το ποδόσφαιρο δεν είναι πολιτισμός, τουλάχιστον όπως

αλλά αυτό που έχω παρακολουθήσει γιατί η Πάτρα είναι η τρίτη ελληνική Πρωτεύουσα για να είναι το κέντρο καλλιτεχνικών εκδηλώσεων κάθε περιοχής και η Ευρωπαϊκή κυρίως. το θεσμό, αν χρησιμοποιηθεί

το ζήσαμε το καλοκαίρι;

•Όλοι μαζί: Ήταν ήταν! Αλλά μόνο για την επιτυχία, μόνο για κείνο το καλοκαίρι.

•Σπύρος: Μπορεί εμείς να χτίσουμε, θα 'ρθει όμως κάποιος και θα τα καταστρέψει όλα, είτε λέγεται κούλιγκαν, είτε λέγεται νόμος της πολιτείας.

•«Δ»: Άς αφήσουμε το ποδόσφαιρο και ας ξαναγυρίσουμε στην Πάτρα Πολιτιστική Πρωτεύουσα. Τι θα θέλατε να συμβεί ώστε να σας κάνει να ενδιαφερθείτε για την πόλη;

•Κατερίνα: Να υπάρχει ενημέρωση.

•Παναγιώτης: Όπως υπήρξε, έστω και η ώρα «της χαράς του παιδιού» που ήταν, η Ολυμπιακή Παιδεία πέρυσι το καλοκαίρι, να υπάρξει και για την Πολιτιστική Πρωτεύουσα.

•Κατερίνα: Έγινε μια προσπάθεια έστω...

•Νίκος Σ.: Ήταν μια δεύτερη γυμναστική. Κατεβαίναμε στο προαύλιο και παίζαμε. Δεν ήταν Ολυμπιακή Παιδεία, αλλά έτσι ονομάστηκε.

•Παναγιώτης: Δεν έχει τόση σημασία αν έγινε σωστά ή όχι. Σημασία έχει ότι έγινε μια προσπάθεια. Έτσι δεν μας λέτε; Ότι πρέπει να προσπαθούμε; Ότι αυτό αξίζει;

•Όλγα: Για την Πολιτιστική λοιπόν δεν γίνεται τίποτα. Τίποτα...

•Νίκος Ρ.: Πιστεύω ότι πρέπει να μας πλησιάσουν πιο πολύ σαν παιδιά, να έρθουν κοντά μας, όχι να προσπαθούν να μας μεταδώσουν τις γνώσεις τους, χωρίς να νοιάζονται για μας.

•«Δ»: Με το ένα ή τον άλλο τρόπο και οι επτά που είστε εδώ, έχετε ιδέα για τον θεσμό Πολιτιστική Πρωτεύουσα;

•Εν χορώ: Πολύ γενική.

•«Δ»: Πώς φαντάζεστε ότι θα επηρεάσει την πόλη μας; Α! Αλήθεια, γνωρίζετε την πόλη μας; Σας ενδιαφέρει να την μάθετε καλύτερα;

•Αγγελική και Σπύρος: Ξέρουμε λίγα γιατί είμαστε από Αθήνα.

•«Δ»: Αυτό δεν σημαίνει ότι ευθύνεται η πόλη που γνωρίζετε λίγα γι' αυτήν...

•Αγγελική και Σπύρος: Σύμφωνοι. Έχουμε ευθύνη που δεν ενδιαφερθήκαμε να τη γνωρίσουμε καλύτερα, αλλά παρ' όλ' αυτά τη θεωρούμε πόλη μας. Όμως (λέει η Αγγελική) θέλω να φύγω αν μου δοθεί η δυνατότητα, αν και είναι καλή για να μεγαλώσει ένα παιδί. Είναι ζεστή, ανθρώπινη.

•«Δ»: Ποιες υποδομές θεωρείτε ότι έχει η Πάτρα;

•Νίκος Σ.: Από πλευράς πολιτισμού έχουμε κάποιες υποδομές, περίπου σωατές. Η πινακοθήκη για παράδειγμα, το θέατρο...

•Νίκος Ρ.: Εμένα μ' αρέσει πάρα πολύ η Αθήνα, αλλά, πιστεύω ότι, δεν θα μπορούσα να ζήσω για

πολλά χρόνια. Μπορεί αν πετύχω στην Αθήνα να πάω. Δεν θα το κάνω όμως γιατί δεν μου αρέσει η Πάτρα, αλλά γιατί θα θέλω να ανεξαρτητοποιηθώ...

•Νίκος Σ.: Οι Πατρινοί είμαστε λίγο χύμα. Οι Αθηναίοι λειτουργούν με μεγάλο άγχος. Η δουλειά στην Αθήνα είναι μαρτύριο, εξοντωτική.

•«Δ»: Για να ξαναγυρίσουμε στις υποδομές της Πάτρας. Στο αν μπορεί ή δεν μπορεί να υποστηρίξει το θεσμό Πολιτιστική Πρωτεύουσα.

•Σπύρος: Είναι ντροπή για την πόλη που δεν έχει ένα μέρος, εντάξει όχι μέγαρο μουσικής, αλλά κάπως αξιοπρεπές για να φιλοξενήσει συναυλίες. Υπάρχει μόνο το Συνεδριακό του Πανεπιστημίου.

•Παναγιώτης: Υπάρχει το Ρωμαϊκό Ωδείο

•Όλγα και Κατερίνα: Μόνο το καλοκαίρι!

•Κατερίνα: Και κάτι άλλο. Μπορεί να έχουμε τρία χειμερινά θέατρα αλλά το σημαντικότερο είναι ότι δεν έχουμε θερινό, πλην του Ωδείου, αλλά, αλλά, προσέξτε παιδιά, το «Απόλλων» το καταστρέφουμε κάθε Αποκριά. Μ' ενοχλεί αφάνταστα έμενα σαν πολίτη, αλλά σκεφτείτε και τους ηθοποιούς που έρχονται να είναι αναγκασμένοι να σταματούν τις παραστάσεις τους λόγω καρναβαλιού... Και αν κάποιος θέλει να κάνει εκείνη την περίοδο κάτι άλλο στην Πάτρα, δεν έχει. Είναι βεβήλωση χώρου, τουλάχιστον για τους περισσότερους ξένους. Ε! Εμείς καταργούμε την ιστορία του θεάτρου επιτρέποντας χορούς και πάρτυ. Δεν λέω ότι το καρναβάλι δεν είναι σημαντικός θεσμός, όμως άλλο θέατρο και άλλο καρναβάλι.

•Σπύρος: Ε! Αυτό γίνεται γιατί δεν υπάρχουν υποδομές.

•Παναγιώτης: Άρα, οι ίδιοι οι πολίτες πρέπει να διεκδικήσουν να προστατέψουν την ιστορία του θεάτρου αφού οι αρμόδιοι δεν μπορούν.

•Νίκος Ρ.: Παιδιά, όλα τ' αρνητικά είπαμε! Η Πάτρα είναι ωραία πόλη.

•«Δ»: Ωραία! Ωρα λοιπόν ν' ακούσουμε τα θετικά.

•Αγγελική: Η τοποθεσία κατ' αρχάς είναι εκπληκτική. Εγώ σαν Αθηναία μπορώ και την οπολαμβάνω. Δεν τη θεωρώ δεδομένη όπως οι Πατρινοί συμμαθητές μου. Μ' αρέσουν επίσης τα κτίριά της. Έχει πανέμορφα κτίρια, ωραία αγορά. Ειδικά η Ρήγα Φεραίου. Η ύπαρξη της πανεπιστημιούπολης είναι επίσης πολύ σημαντική. Οι καφετέριες σίγουρα γιατί προσελκύουν πολλούς νέους. Και κάποια ιστορικά στοιχεία.

•Σπύρος: Δεν έχουν μείνει και πολλά να πω, αλλά αυτό που πιστεύω είναι ότι έχει πολλά περιθώρια βελτίωσης. Υπάρχουν σημεία που είναι πολύ σημαντικά όπως το

Ωδείο, το Κάστρο... Έχουν ιστορία. Είναι η διαφήμιση της πόλης μας.

•«Δ»: Νομίζετε ότι προβάλλονται αρκετά; Έχετε πάει στο Κάστρο;

•Όλοι μαζί: Μερικοί ναι, άλλοι όχι. Οι περισσότεροι πάντως βράβυ για κάποια συναυλία. Όχι για περιήγηση στα πλαίσια προγράμματος γνωριμίας.

•Κατερίνα: Πιστεύω ότι ένα μεγάλο θετικό της Πάτρας είναι το γεγονός ότι είναι κόμβος. Στα θετικά θα σημειώνα και το πως αντιμετωπίζουν οι ίδιοι οι Πατρινοί την πόλη τους. Την αγαπούν πιστεύω πολύ και κυρίως έχουν τη θέληση να την βοηθήσουν να εξελιχθεί αν τους δοθούν οι

δυνατότητες και οι ευκαιρίες. Αλλά και τα όσκημα προέρχονται από την ολιγωρία των τοπικών αρχών. Είμαστε άνθρωποι που θέλουμε να βοηθήσουμε, έχουμε το ταπεραμέντο, την κουλτούρα αλλά όλα τα κακά προέρχονται από το γεγονός ότι οι τοπικές αρχές και η κυβέρνηση...

•Σπύρος: μη λέμε ότι όλα τα κακά προέρχονται από τις αρχές. κι εμείς οι ίδιοι ευθυνόμαστε. Αν συγκεντρωνόμαστε κι εμείς με θέμα πώς να γίνει η πόλη μας καλύτερη...

•Κατερίνα: Ναι, αλλά πώς να γίνει αυτό αν οι αρχές δεν σε εμπνέουν; Να, παράδειγμα τα σχολεία. Τελείως αδιάφορα!

•Νίκος Σ.: Υπάρχει ατομικιστικό μοντέλο. Ο καθένας ενδιαφέρεται μόνο για τον εαυτό του και όχι για τα συμφέροντα της πόλης.

•Αγγελική: Αυτό είναι γενικότερο πρόβλημα της κοινωνίας...

•Όλγα: Μακάρι η Πολιτιστική Πρωτεύουσα να βοηθήσει και προς αυτήν την κατεύθυνση. Να βγούμε από τον εαυτό μας και να κοιτάσουμε το κοινό καλό. Να προσθέσω ότι στα θετικά θα είναι ότι θα προβάλουμε τα καλά της πόλης μας. Το σημαντικότερο είναι (εντάξει, αρνητικό) ότι υπάρχει έλλειμμα επικοινωνίας και έλλειμμα πληροφόρησης - ενημέρωσης των καλών που έχει η πόλη μας. Ποιος ξέρει για το Φεστιβάλ της Πάτρας το καλοκαίρι; Ούτε στον Πύργο, ούτε στο Μεσολόγγι δεν το ξέρουν. Πόσο μάλλον στο εξωτερικό. Και να σας πω, δεν είναι μόνο η καθαυτή συναυλία, ας πούμε, το καλλιτεχνικό γεγονός όπιασδήποτε, αλλά και το μέρος που γίνεται. Όταν πας στο Ωδείο για να παρακολουθήσεις ένα γεγονός, περνάς καλά, σ' αρέσει δε σ' αρέσει. Ένα το κρατούμενο, αλλά πολύ σημαντικό, είναι ότι ο ίδιος ο χώρος σου αφήνει κάτι θετικό. Σου προσδίδει κάτι ιδιαίτερο από το να πας κάπου που είναι απρόσωπο, χωρίς ιστορία.

•Κατερίνα: Ένα σημαντικό αρνητικό νομίζω είναι ότι ενώ υπάρχουν σημαντικές πρωτοβουλίες και σχήματα όπως για παράδειγμα η Πολυφωνική Χορωδία με διεθνείς διακρίσεις ή η ορχήστρα Πατρών, αφήνονται από τις αρχές στην τύχη τους. Το κτίριο της Πολυφωνικής δεν μπορεί να υποστηρίξει εκδηλώσεις για το κοινό και είναι μια χορωδία που προσδίδει κύρος διεθνώς στην πόλη μας και στη χώρα μας... Ήταν μοναδική χορωδία από την πόλη που συμμετείχε στους Ολυμπιακούς αγώνες. Και η υποστήριξη από το Δήμο; Καμία! Όλα εκεί προχωρούν από την καλή θέληση των μελών. Μα όλα! Από στολές μέχρι ταξίδια στο εξωτερικό...

•«Δ»: Άλλο αρνητικό;

•Όλοι μαζί: Το καρναβάλι!

•«Δ»: το ποιο; Το καρναβάλι; (Σ.Σ. ομολογώ ότι με βρήκε τελείως απροετοίμαστη αυτή η απάντηση).

Θα θέλατε να μείνουμε λίγο εδώ και να το διευκρινίσουμε δεδομένου ότι το καρναβάλι υποτίθεται ότι είναι ο κορυφαίος θεσμός της πόλης. Τι εννοείτε ακριβώς;

•Αγγελική: Ε! Βέβαια. Έτσι όπως εξελίσσεται...

•Νίκος: Τα ποτά.

•Κατερίνα: Όποιος έρχεται από την Αθήνα ή από άλλη πόλη, νομίζει ότι το καρναβάλι είναι μεθύσι.

•Παναγιώτης: Δεν μεθάνε μόνο οι ξένοι...

•Κατερίνα: Παλιότερα υπήρχε κάποια μέριμνα για τα ποτά.

•Νίκος Ρ.: Να σας πω; Εγώ έβγαίνα παλιότερα σ' ένα γκρουπ. Δεν είχαμε ποτά. Είχαμε μόνο κέφι και διάθεση να διασκεδάσουμε όχι με ποτά. Όταν μεγάλωσα και άρχισα να επιλέγω γκρουπ, και όχι αυτό που μου είχε υποδείξει η μητέρα μου, είδα ότι είναι τελείως διαφορετικά τα πράγματα.

•Κατερίνα: 2000 άτομα, μπουκάλια...

•Νίκος Ρ.: Ένας φίλος μου είχε πάει πέρυσι στην έναρξη και του έβαλαν φωτιά στο μπουφάν του.

•Παναγιώτης: Εμπορευματοποίηση και στο καρναβάλι.

•Νίκος Ρ.: Παρ' όλ' αυτά βγαίνουμε στο καρναβάλι.

•Κατερίνα - Αγγελική - Σπύρος - Όλγα: Βγαίνουμε. Είναι στο αίμα μας, στα γονιδιά μας. Δεν μπορούμε να κάνουμε αλλιώς...

•Νίκος Ρ.: Οι καθηγητές μας στο σχολείο, το 80%, αποφεύγουν το καρναβάλι και μας παροτρύνουν να μη συμμετέχουμε. Και το καταπληκτικό είναι ότι επί σειρά ετών ήσαν ενεργοί καρναβαλιστές.

•Κατερίνα: Το άλλο διαφορετικό είναι ότι για σαράντα μέρες παλιότερα υπήρχαν εκδηλώσεις, χοροί, εγονότα. Τώρα, άντε τις δύο τελευταίες εβδομάδες, και τι; Τα μπουρμπούλια έχουν χάσει τη φημική τους, πάρτι σε σπίτια δεν γίνονται, ανέμελες μπουλές δεν κυκλοφορούν στους δρόμους...

πιστεύω ότι ένα μεγάλο θετικό της Πάτρας είναι το γεγονός ότι είναι κόμβος. Στα θετικά θα σημειώνα και το πως αντιμετωπίζουν οι ίδιοι οι Πατρινοί την πόλη τους. Την αγαπούν πιστεύω και κυρίως έχουν τη θέληση να την βοηθήσουν να εξελιχθεί αν τους δοθούν οι δυνατότητες και οι ευκαιρίες. Αλλά και τα άσχημα προέρχονται από την ολιγωρία των τοπικών αρχών. Είναι άνθρωποι που θέλουμε να βοηθήσουμε, έχουμε το ταπεινό της, την κουλτούρα αλλά όλα τα κακά προέρχονται από το γεγονός ότι οι τοπικές αρχές και η κυβέρνηση...

•Νίκος Ρ.: Δεν θα έπρεπε μια βδομάδα να σταματάει το σχολείο;

•Ακολούθησαν γέλια... ομοφώνως και η πρόταση έγινε πανηγυρικά δεκτή από την παρέα, όπως μπορείτε να φανταστείτε....

•«Δ»: Για να ξαναγυρίσουμε στο θέμα Καρναβάλι, που αν και του βρίσκετε τόσο αρνητικά, συμμετέχετε...

•Σπύρος: Αν δε βγούμε θα πέσει μεγάλη κοροϊδία από τους συμμαθητές μας. Τα γνωστά, ξέρετε... «Φυτά» κ.τ.λ.

•Αγγελική - Κατερίνα - Παναγιώτης: Δεν είναι θέμα «φυτών» ή κοροϊδίας...

•Νίκος Σ.: Αυτό έχει ξεπεραστεί νομίζω.

•Όλγα: Είναι κυρίως ότι σαν Πατρινοί δεν μπορούμε να κάνουμε αλλοιώς...

•Αγγελική: Θα ήθελα να αναφερθώ στην Πλατεία Γεωργίου. Ήταν μια ιστορική πλατεία. Σε κανέναν δεν αρέσει πια, ούτε υπηρετεί τον σκοπό μιας πλατείας πια. Οι πλάκες θυμίζουν νεκροταφείο. Είναι τελειώς καταθλιπτικές.

•Σπύρος: Είναι γύρω - γύρω άδεια.

•Κατερίνα: Αμ η πλατεία Όλγας; Φοβάσαι να περπατήσεις.

•Νίκος Ρ.: Μασεύονται όλα τα φρικιά..

•«Δ»: Τι πιστεύετε ότι θα δείξουμε στον πιθανό τουρίστα, αν έλθει στην πόλη το 2006; Αξιοθέατα; Εκδηλώσεις;

•Νίκος Σ.: Να σας πω; Κάτι θα γίνει. Σαφώς λίγο - πολύ θα γίνει. Και μετά;

•Νίκος Ρ.: Πάρτε το Euro 2004 για παράδειγμα. Έγινε! Χαρήκαμε! Γιορτάσαμε! Ε, και; Μετά τι;

•«Δ»: Τι θα θέλατε εσείς για την Πάτρα το 2006; Τι προτείνετε; Τι θα σας δημιουργούσε τα ερεθίσματα για να ψάξετε και να «ψαχτείτε» παραπάνω;

•Σπύρος: Πιστεύω και φαντάζομαι ότι θα συμφωνήσουμε όλοι, ότι θα αλλάξει ο τρόπος που μερικοί άνθρωποι αντιλαμβάνονται τον πολιτισμό. Ν' αλλάξει ο τρόπος προσέγγισης των «από πάνω» προς «τους κάτω». Να αλλάξει η ζωή στην Πάτρα.

•Κατερίνα: Ν' αλλάξει το κυκλοφοριακό, το πάρκινγκ...

•Αγγελική: Δεν είναι εικόνα Πολιτιστικής Πρωτεύουσας αυτή που παρουσιάζει η Πάτρα.

•Κατερίνα: Να μιλήσουμε και λίγο για το site της Πολιτιστικής γιατί μήκα χτες το βράδυ μήπως και προετοιμαστώ λίγο εν όψει της σημερινής συζήτησης και να σας περιγράψω τι είδα; Το site λοιπόν είναι επιεικώς ανύπαρκτο. Δεν έχει τίποτα. Έχει μια παράγραφο (είμαστε σήμερα 22 Ιανουαρίου του 2005!) με χαιρετισμό του κ. Καράβουλα και μετά αυτά που έχει πει ο κ. Μικρούτσικος (καλλιτεχνικός διευθυντής) και μετά μπαίνει στα επιμέρους με μια παράγραφο για το καρναβάλι. Τίποτα! Το αόριστο; «Έχουμε πολλές εγκαταστάσεις για να υποστηρίξουν τις εκδηλώσεις...».

•Νίκος Σ.: Αν κάποιος από άλλη χώρα ενδιαφερθεί να πληροφορηθεί θα εισπράξει ακριβώς ότι και ο Έλληνας επισκέπτης.

•«Δ»: Έχετε και οι επτά πρόσβαση στο διαδίκτυο από το σπίτι;

•Όλοι μαζί: Ναι, ναι.

•Κατερίνα: να μιλήσουμε λίγο και για τη Δημοτική μας Βιβλιοθήκη

•Παναγιώτης: Τι να πούμε; Αφού δεν έχουμε εύκολη πρόσβαση. Δεν υπάρχει κατάλογος. Μου έχουν πει ότι υπάρχουν αξιολογικές πηγές. Ποιος έχει όμως; Μας πληροφορήσε κάποιος; Υπάρχει συνεργασία Δήμου και επιθεώρησης; Υπάρχει στο διαδίκτυο;

•Νίκος Ρ.: Πήγα μια φορά κάτι να βρω, μου είπαν για τη διαδικασία που έπρεπε να ακολουθησώ και... καλό! Ξεχάστε το.

•Κατερίνα: Και οι κύριοι που ήσαν εκεί είχαν τόση δουλειά που ξεχάστε το.

•Αγγελική - Νίκος Σ.: Εμείς πηγαίνουμε στο παράρτημα στην πλατεία Ελευθερίας και κάτι γίνεται.

•«Δ»: Τι θα θέλατε να υπάρχει στην Πάτρα;

•Νίκος Ρ.: Στα πλαίσια της Πολιτιστικής θα ήθελα πρωτοπορία. Να δείξει η πόλη την δημιουργικότητά της και να μη μείνει στα «ίδια και τα ίδια».

•«Δ»: Ποια είναι τα «ίδια και τα ίδια»;

•Παναγιώτης: Να δειχθεί ο πολιτισμός. Να προβληθούν αξίες με πρωτότυπο τρόπο.

•Νίκος Ρ.: Φοβούμαι πολύ. Γιατί αν εξελιχθεί όπως συνήθως στην Ελλάδα, όπλασή κάποιος να «φάνε» λεφτά...

•«Δ»: Τι εννοείτε; Διατρέχει τέτοιο κίνδυνο η πολιτιστική;

•Σπύρος: Δεν το φοβάμαι απλώς. Είναι βέβαιο! Πάντα υπάρχουν σε τέτοιες μεγάλες διοργανώσεις οι επιτήδειοι. Γιατί από το Α' και το Β' κοινοτικό πλαίσιο στήριξης δεν «φάγανε» πολλοί; Χωρίς ουσιαστικά να γίνει τίποτα από τα τόσα που θα μπορούσαν να γίνουν... Φανταστείτε να

χρησιμοποιούντο σωστά αυτά τα πακέτα. Θα μιλούσαμε για μια άλλη Ελλάδα!

•Παναγιώτης: Δείτε το Παμπελοποννησιακό! Καταρρέει...

•Κατερίνα: Το κολυμβητήριο; Έχετε δει τα χάλια του;

•Σπύρος: Δεν ενδιαφέρονται οι φορείς. Η κυβέρνηση. Όλα εκπίπτουν μετά από λίγο.

•Κατερίνα: Έχουμε μια σημαντική ομάδα στο βόλει. Έχουμε χάντμπολ, έχουμε μπάσκετ, έχουμε τον ΝΟΠ. Πού πάνε; Η Παναχαϊκή; Ποιος νοιάζεται;

•«Δ»: Ίερετε πρόσωπα του πολιτισμού στην Πάτρα; Δημιουργούς;

•..... (Σ.Σ. Άκρα του τάφου σιωπή!)

•Αγγελική: Ότι ξέρω για την Πολιτιστική το ξέρω από το «δόντι». (Σ.Σ. Όρα να ευλογήσουμε τα γένια μας! Αν έστω κι ένας νέος ξέρει... κάτι έχουμε κάνει)

•Όλοι μαζί: Μην το ψάχνετε. Υπάρχει έλλειμμα σε όλα τα επίπεδα.

•«Δ»: Τι θα θέλατε παιδιά;

•Αγγελική: Στο καλύτερο σημείο της πόλης έχουμε το σπίτι του Παλαμά.

•Παναγιώτης: Πού; Ποιος το ξέρει; Αν έχεις κάποιο καθηγητή όπως εμείς που να αγαπάει κάποιον πνευματικό άνθρωπο, ε, τότε κάτι μαθαίνεις. Εκτός ωρών διδασκαλίας βέβαια. Αλλά πόσο ν' αντέξουμε; Έχουμε τόσα να κάνουμε.

•Αγγελική: Κι εμείς πόσο ν' αντέξουμε; Πολλές φορές κι εμείς βαριόμαστε. Θέλουμε να την κοπνήσουμε...

•Νίκος Ρ: Πόσοι το ξέρουν το σπίτι του Παλαμά; Πόσοι έχουν πάει;

•Όλγα: Γιστί; Είναι επισκέψιμο; Τι να δούμε; Μια πλάκα υπάρχει εντοιχισμένη ψηλά που αν δεν γυρίσεις προς τα πάνω το βλέμμα... Δεν σημαίνει τίποτα ένο σπίτι κλειστό. Ένο σπίτι ιστορικό που δεν είναι ενταγμένο στην καθημερινότητα, στη ζωή μας...

•«Δ»: Παιδιά, ας επανέλθουμε. Τι θέ θέλατε να γίνει εν όψει πολιτιστικής;

•Κατερίνα: Η πληροφόρηση, η ενημέρωση, η καθοδήγηση πρέπει να ξεκινήσει από τους μεγάλους. Δεν θέλουν οι πολιτικοί, οι αρχές να ζούμε τον πολιτισμό. Να δημιουργούμε πολιτισμό.

•Νίκος Ρ.: Οι ίδιοι, οι αρχές, ενδισφέρονται για την πόλη;

•Όλγα: Πάτρα τώρα... Ποιος νοιάζεται; Α, κάτι ακόμα. Το κτίριο του Αρσακείου ερειπώνεται ήδη. Θα εγκαταλειφθεί κι αυτό. Άραγε η «αποκατάστασή» του αρχίζει με το ξήλωμα της μικρής διακριτικής πινακίδας που έγραφε «Αρσάκειο Σχολεία» στην είσοδο; Τι άλλο παράδειγμα αδιαφορίας θέλετε; Η πόλη απαξιώνει μόνη της την ιστορία της, τα λίγα που της έχουν απομείνει.

•Νίκος Ρ.: Μην το πιάσουμε αυτό το θέμα γιατί και με το Πειραματικό τα ίδια έχουμε και θα μας πουν ρατσιστές... Πώς θα κάνουμε μουσική χωρίς αίθουσα; Χημεία χωρίς χημείο; Πληροφορική χωρίς υπολογιστές και ίντερνετ; Θα πρέπει να αποκτήσουμε και ευρωπαϊκή ταυτότητα.

•Κατερίνα: Δεν θα μπορούσε το Αρσάκειο να λειτουργήσει ως χώρος πολιτιστικών εκδηλώσεων; Αμφιθέατρο έχει, χώρο έχει, κέντρο είναι, ιστορικό κτίριο με «αύρα» είναι... Και τα καθίσματα στο θέατρο από το θέατρο Κουν είναι.

•Όλγα: Το Αρσάκειο ρημαγμένο... μισοβαμμένο... Και μας λένε ότι θα το κάνουν υπηρεσίες του Δήμου...

•Νίκος Ρ: Έτσι το γυρνάμε κι εμείς στην πλάκα...

•«Δ»: Τι θα θέλατε; Για τέταρτη φορά ρωτώ.

•Σπύρος: Ό, τι και να πούμε... Λέτε και θα τ' ακούσει κάποιος, θα ενδιαφερθεί; Ποιος μας ακούει εμάς...

•«Δ»: Φραίσ! Σας κάνουμε υπεύθυνους. Σας κάναμε διευθυντές και με άπειρα χρήματα. Τι θα κάνατε;

•Αγγελική - Κατερίνα: Θα λέγαμε πρώτ' απ' όλα την αλήθεια! Ότι δεν υπάρχει πολιτισμός.

•Σπύρος: Πρώτ' απ' όλα θα ενημέρωνα τον κόσμο για το τι είναι Πολιτιστική Πρωτεύουσα. Μετά (πολλά γέλια εδώ) θα έπαιρνα τα χρήματα και θα πήγαινα στη Χαβάη... Αυτό δεν κάνουν και οι μεγάλοι όταν διαχειρίζονται τόσο μεγάλα ποσά;

•«Δ»: Εντάξει το διάλειμμα, ας σοβαρευτούμε.

•Αγγελική - Κατερίνα - Όλγα: Απ' τα σχολεία μας έχασε το παράδειγμα των ρητορικών και των θεατρικών αγώνων. Αν καταφέρουμε να πείσουμε όλα τα παιδιά και δημιουργούντο τέτοιες ομάδες μ' όσο το δυνατόν περισσότερα μέλη αυτό δεν είναι πολιτισμός;

•«Δ»: Άρα το πρώτο είναι ενημέρωση πλατιά, σε όλα τα επίπεδα. Μετά, πώς θα προσεγγίσετε;

•Νίκος Ρ. - Παναγιώτης; Πρέπει πρώτα να κατανοήσουμε ότι κάθε άνθρωπος, κάθε παιδί, έχει μια ιδιαίτερη ικανότητα σε κάτι. Θα εύρισκα λοιπόν ανθρώπους με ενδιαφέροντα σε τομείς και θα τους έβασα να πληροφορήσουν για τον τομέα τους, αλλά και να δημιουργήσουν.

•Αγγελική: Υπάρχουν στην Πάτρα πολλά παιδιά που παίζουν σε συγκροτήματα, έχουν συστήσει γκρουπ και κάνουν συναυλίες κάθε Σαββατοκύριακο.

•Νίκος: Μ' αρέσει και συμφωνώ με την ιδέα να υπάρχουν νεανικά μουσικά συγκροτήματα της πόλης, σ' όλη την πόλη. Θα εκτονώσει πολύ το δυναμικό μας και θα ψυχαγωγήσει...

•Κατερίνα: Θα απομακρύνει και τους νέους από τα club και θα σταματήσει και την εκμετάλλευσή τους από αυτούς που έχουν τις διάφορες αίθουσες...

•Νίκος Ρ.: Θα άφηνε ελεύθερο το θέατρο για τους μαθητές, να μην πληρώνουν. Ίσως κάτι συμβολικό; Είναι λίγο ακατόρθωτο, αλλά εντάξει...

•Παναγιώτης: Βήμα για νέους καλλιτέχνες, νέους επιστήμονες. Δηλαδή προγράμματα που ενδιαφέρουν εμάς τους νέους και θα έδινε και κίνητρα για να ασχοληθούν πιο πολύ με τον πολιτισμό και επιπλέον θα έδινε την δυνατότητα στους καθηγητές να κινούνται πιο ελεύθερα, πιο δημιουργικά, να ξεφεύγουν από το μάθημα γιατί μόνον έτσι οι νέοι μπορούν να παίρνουν κάτι απ' αυτούς... Ό,τι καλό έχει ο καθένας να το δίνει ελεύθερα...

•Κατερίνα: Αυτή τη συζήτηση που κάνουμε εμείς, γιατί να μην την κάνουν όλοι; Να γίνεται συχνά.

•Αγγελική: Να υπάρχουν κίνητρα για τέτοιες συζητήσεις.

•Νίκος Ρ.: Βρεθήκατε εσείς που σας ένοιαξε. Ποιοι άλλοι το έχουν κάνει;

•«Δ»: Ο Νίκος Σ. Έβαλε ένα καλό ερώτημα. Τι μηνύματα θέλετε να περάσει η Πολιτι-

“το 2006 να γίνει γιορτή η ζωή στην Πάτρα. Να συνεχιστούν, να πολλαπλασιαστούν, αν είναι δυνατόν, οι εκδηλώσεις.”

στική στη νεολαία:

•Κατερίνα: Πρώτ' απ' όλα το μήνυμο του εθελοντισμού, της συνεργασίας, να μάθουμε την ιστορία της πόλης μας. Το σχολείο το μόνο που κάνει είναι να οπекθανόμαστε ακόμα και το άκουσμα της λέξης ιστορία.

•«Δ»: **Θέλω να κινητοποιηθούν οι φορείς πρώτο για να κινητοποιηθώ εγώ, θέλω να μου δημιουργήσουν κίνητρα για να μπορέσω να ευαισθητοποιηθώ. Όταν δεν γίνεται τίποτα, μοιραίο δεν είναι να κοιτάζω μόνο τον εαυτό μου και τις πανελλαδικές για να δω τι θα κάνω με τη «δαμάκλειο σπάθη» πάνω απ' το κεφάλι μου;**

•Κατερίνα: Όταν βλέπω ότι οι αρμόδιοι δεν ενδιαφέρονται πώς να ενδιαφερθώ εγώ;

•«Δ»: **Μισό λεπτό. Εσείς οι επτά έχετε ονταλλάξει τηλέφωνα ώστε να συνεννοηθείτε και να πάτε στο Δήμαρχο;**

•Εν χορώ: Γιατί να το κάνουμε εμείς και να μην μας αναζητήσουν αυτοί; Τους κάθε επτά. Αφού δεν νοιάζονται. Τι να λέμε τώρα...

•Κατερίνα: Στο site λέει: Ανδρέας Καραβόλας, Διευθύνων Σύμβουλος. Ε, τι κάνει ένας διευθύνων σύμβουλος;

•Νίκος Ρ.: Φραϊά. Καταθέτουμε τις προτάσεις μας. Πάμε. Ούτε το πού δε γνωρίζουμε όμως. Και θα φτάσουν; Ποιος το διασφαλίζει; Θα δημοσιευτούν κάποτε, κάπου όλες οι προτάσεις, ονεξορτήτως αν θα υλοποιηθούν με ποια κριτήρια θα επιλεγούν αυτές που θα υλοποιηθούν. Τι να λέμε τώρα... Μέχρι τώρα η νεολαία είναι εκτός...

•«Δ»: **Τι θα θέλατε να μείνει στην πόλη; Αφήστε την φαντασία σας να καληόσει.**

•Σπύρος: Θα 'θελα να μείνουν όλα τα καλά που βγάζει η έννοια Πολιτισμός, αλλά για να μείνουν πρέπει πρώτα να υπάρξουν, πράγμα για το οποίο αμφιβάλλω.

•Νίκος Ρ.: Να υπάρξει κοινωνική ευαισθησία. Να αισθανθούμε ότι φάνηκον κάποιοι άξιοι άνθρωποι.

•Αγγελική: Αισθητικά να συντηρηθούν τα κτίρια, να υπάρχει ενδιαφέρον από τους ανθρώπους από και και πέρα για την συνεχή παραγωγή πολιτισμού.

•Όλγο: Να ξυπνήσουμε και να μην καταστρέφουμε τα παλιά.

•Κατερίνα: Να αλλάξει η νοοτροπία των ανθρώπων.

•Νίκος Σ.: Να μην σταματήσει εκεί. Διπλασή το 2006 να γίνει γιορτή η ζωή στην Πάτρα. Να συνεχιστούν, να πολλαπλασιαστούν, αν είναι δυνατόν, οι εκδηλώσεις.

•Πανογιώτης: Στους ολυμπιακούς Αγώνες είδαμε πολλά έργα. Μετά; Και όσα έγιναν πώς θα συντηρηθούν;

•Νίκος Σ.: Θα 'θελα να μείνει ομοψυχία, να μην εξωραϊστούν όλο στην επιφάνεια, αλλά στην ουσία. Να μην ξαναγυρίσουμε στη μιζέρια.

Η συζήτηση αυτή δεν θα είχε πραγματοποιηθεί αν δεν είχαν βοηθήσει οι καθηγητές της Μέσης Εκπαίδευσης: Φώτης Δημητριάδης (διευθυντής του Πετρομαστικού Γυμνασίου Πατρών), Παναγιώτης Φωτίου (καθηγητής του Λυκείου Πατρών), Παναγιώτης Ανδριάδης (καθηγητής του Αρσακείου Λυκείου Πατρών). Τους ευχαριστούμε θερμά και τους συγχαιρούμε για τα «παιδιά» τους.

ΤΟ ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

η μεγάλη στιγμή της πόλης

Καρναβάλι - Τέχνες
Carnival - Arts

ΠΑΤΡΙΝΟ ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ 2005

της: Έλενας Αλεξανδράκη

πη μια πόλη» και ζήτησαν την ενεργή συμμετοχή και την οικονομική αρωγή που απαιτείται για την υλοποίηση αυτού του φιλόδοξου προγράμματος.

ΠΑΤΡΑ 2006

Βήμα πρώτο:
Νο πειστούν οι πρεσβείες

Πρόκειται για ένα πρόγραμμα που θα φέρνει σε επικοινωνία τους διαφορετικούς ευρωπαϊκούς πολιτισμούς, με στόχο να γίνει ο παλιτισμός η κοινή γλώσσα επικοινωνίας. Ο χρόνος θα χωριστεί σε δεκαήμερα, καθένα από τα οποία θα είναι αφιερωμένο σε μία χώρα. Για δέκα μέρες, γειτονιές που θα έχουν διαμορφωθεί ειδικά, θα ντύνονται τα χρώματα της φιλοξενούμενης χώρας και θα παρουσιάζουν -μαζί με εκπροσώπους της χώρας- ποικίλες εκδηλώσεις αλλά και προϊόντα της διαφορετικής κουλτούρας: παραδοσιακή μουσική, χορούς, μαγειρική και οτιδήποτε χαρακτηρίζει τον κάθε πολιτισμό. Για την επίτευξη αυτού του σκοπού θα πραγματοποιηθούν ειδικοί κύκλοι μνημάτων στα σχολεία των αντίστοιχων περιοχών.

Στη συνάντηση που πραγματοποιήθηκε, ο Πρέσβης του Λουξεμβούργου -που έχει την προεδρία της Ευρωπαϊκής Ένωσης για αυτό το εξάμηνο- Fernand Kartheiser τόνισε τη σημασία εξεύρεσης λύσεων για τη μεγαλύτερη δυνατή συνεισφορά στην Πάτρα 2006, ώστε το επιτυχημένο αποτέλεσμα και η πολυτιμη από αυτό εμπειρία να μεταφερθούν και στο Λουξεμβούργο του 2007. Ο Δήμαρχος Ανδρέας Κοράβολος, στο χαιρετισμό του, απηύθυνε πρόσκληση προς όλους να έρθουν στην Πάτρα τον Απρίλιο για να γνωρίσουν από κοντά την πόλη και τη φιλοξενία της. Για μια ακόμα φορά, ο υφυπουργός Πολιτισμού Πέτρος Τσιούλης δεν παρέστη σε επίσημη δραστηριότητα της Πολιτιστικής, αρκούμενος απλώς να στείλει έναν γενικόλογο χαιρετισμό.

Στην Πρεσβεία του Λουξεμβούργου παραβρέθηκε και ο Σπύρος Μερκούρης, εκπρόσωπος του Δικτύου Πολιτιστικών Πρωτεύουσών, ο οποίος έδωσε έμφαση στη σημασία του θεσμού, λέγοντας πως ο στόχος της Μερίνας Μερκούρη που δημιούργησε την «Πολιτιστική Πρωτεύουσα» ήταν η επικοινωνία των ανθρώπων μέσω της ανταλλαγής ιδεών, αλλά και η βαθύτερη κατανόηση της Ενωμένης Ευρώπης. Ανέφερε επίσης πως στις αρχές του 2006 θα γίνει στην Πάτρα έκθεση με υλικό από όλες τις «Πολιτιστικές» που έχουν γίνει μέχρι σήμερα.

Την Πάτρα 2006 εκπροσώπησαν ο κ. Αλάτσας (Διευθυντής Παραγωγής) ο οποίος σημείωσε πως πρέπει να

δοθεί η αίσθηση της Ενωμένης Ευρώπης παρόλο που υπάρχει καθυστέρηση στο σχεδιασμό, και οι κ.κ. Παναγιωτόπουλος (Διευθυντής Επικοινωνίας) και Τουλιάτος (Διευθυντής Marketing) που παρουσίασαν το πρόγραμμα, τους στόχους του και τους τρόπους υλοποίησης, ορίζοντας το κόστος κάθε θεματικής ενότητας στα 300.000 ευρώ, από τα οποία η Πάτρα 2006 θα καταβάλει τα 100.000 και τα υπόλοιπα οι διεθνείς εταίροι.

Μετά την παρουσίαση ακολούθησε συζήτηση μεταξύ των διπλωματών και των εκπροσώπων της «Πολιτιστικής». Βγαίνοντας από την αίθουσα ο κ. Παναγιωτόπουλος δήλωσε πως η υποδοχή είναι θετική από όλες τις χώρες, ενώ ήδη κάποιες χώρες -όπως η Τουρκία, η Γαλλία, η Κύπρος, η Ισπανία, το Βέλγιο, η Αγγλία και η Ιταλία- έχουν σπαντήσει θετικά για το δεκάημερο. Οι μικρές ωστόσο χώρες δεν μπορούν να αντεπεξέλθουν οικονομικά, γι' αυτό και οι υπεύθυνοι προσανατολίζονται προς την κοινή παρουσίαση κάποιων χωρών, όπως πιθανώς θα συμβεί με τις χώρες της Βαλτικής. Το απόγευμα της ίδιας ημέρας είχε προγραμματιστεί συνάντηση με ομογενείς της Σουηδίας προκειμένου να μεσολαβήσουν για τη χορηγία αυτής της χώρας.

Η κ. Malaurie, Μορφωτική Ακόλουθος της Γαλλικής Πρεσβείας, μεταφέροντας το κλίμα της συζήτησης, είπε πως υπήρχε πολλή θετικότητα από το σύνολο των χωρών και πως οι άνθρωποι της «Πολιτιστικής» έχουν πολύ ξεκάθαρες ιδέες, πράγμα το οποίο λειτουργεί πολύ θετικά. Επιπλέον, είπε πως έγιναν πάρα πολλές ερωτήσεις από όλες τις χώρες, σημάδι του συζητημένου ενδιαφέροντος.

Τι ακριβώς θα συμβεί θα το μάθουμε στα μέσα Απριλίου οπότε και θα πραγματοποιηθεί συνάντηση όλων των χωρών στην Πάτρα για να ληφθούν οι τελικές αποφάσεις. Έως τότε, αναμένουμε...

Υπάρχει ζωή μετά την Πολιτιστική;

του Παναγιώτη Φρανιζή

Ή μάλλον να θέσω αλλιώς το ερώτημα: Τι θα μείνει στην πόλη και τον πολιτισμό της το 2007;

Ας ξεχάσουμε το όνειδος της Θεσσαλονίκης και ας δεχτούμε ότι υπάρχει η γνώση και η πείρα για να αποφύγουμε τις κακοτοπιές. Ας υποθέσουμε ότι ο φορέας της Πολιτιστικής, παρά τις αντιρρήσεις για τη σύνθεσή του, θα καταφέρει να παρουσιάσει μια σειρά επιτυχημένων δραστηριοτήτων και ένα αξιόλογο πρόγραμμα εκδηλώσεων. Αρκούν αυτοί οι αμυντικοί και διαχειριστικοί στόχοι για το αναγκαίο ποιοτικό βήμα στο χώρο της δημιουργίας και της έκφρασης;

Συχνά οι μεγαλοπαράγοντες του πολιτιστικού μάντζμεντ χρησιμοποιούν και επικαλούνται τη νεολαία σαν άλλοθι και ιδανικό τάργκετ γκρουπ για να ανανεώσουν το ρυτιδωσμένο πρόσωπο της βιομηχανία του θεάματος. Παρακολουθήσαμε την τεράστια ιδεολογική προπαγάνδα που ασκήθηκε στη νέα γενιά υπέρ των Ολυμπιακών Αγώνων και του εθελοντισμού. Σήμερα ζητείται από μαθητές του δημοτικού να γράψουν έκθεση με θέμα την πολιτιστική πρωτεύουσα τη στιγμή που ούτε οι μεγάλοι δεν ξέρουν καλά-καλά τι θέλουν.

Σαν να τους ακούω να επαναλαμβάνουν τα τετριμμένα λόγια: «Η νεολαία της πόλης μας θα αγκαλιάσει το θεσμό, θα αναδείξει το όροσερό πρόσωπο της άλλης Πάτρας». Τόπο στα νιάτα, λοιπόν! Και επειδή η νεότητα στον επιχειρηματικό κόσμο περιλαμβάνει συχνά ηλικίες άνω των 40, η επίκληση στο σφρίγος της

νιότης δεν αφορά τόσο στην ηλικιακή κατηγορία της εφηβείας όσο σε μια ανερχόμενη γενιά νέων τεχνοκρατών. Μια σειρά οικονομικών, πολιτιστικών και τελικά πολιτικών παραγόντων οι οποίοι με ή χωρίς κακοδιαχείριση μπορούν να διεκδικήσουν το μονοπώλιο και τον έλεγχο στον πολιτισμό της πόλης. Διοπολιτικές συνάψεις επιχειρηματικών και αισθητικών σχεδίων απειλούν να ενσωματώσουν ένα πολύτιμο δυναμικό δημιουργών. Μεγαλύτερος είναι ο κίνδυνος περιθωριοποίησης όσων δεν μπορούν να ταυτιστούν με τα ανώφελα τεχνουργήματα και το ρηκό λάιφ στάιλ της μετακαρναβαλικής πανδαισίας.

Η υπόθεση ενός άλλου πολιτισμού δεν μπορεί να προχωρήσει χωρίς τις αναγκαίες υποδομές.

Η Πάτρα χρειάζεται περισσότερες κινηματογραφικές αίθουσες, συναυλιακούς χώρους, θεατρικές σκηνές και εργαστήρια, εικαστικές εκθέσεις. Χρειάζεται μια μεγάλη σύγχρονη δημόσια βιβλιοθήκη - κέντρο πληροφόρησης. Όμως, απαιτείται και μια άλλη στάση από τη μεριά μας. Μια ουσιώδης δημόσια ανάμιξη με έκθεση σε κινδύνους. Δε μιλώ για την ασφάλεια (και την αφέλεια ίσως) μιας αντιπρότασης ή άλλης αντίληψης για τον πολιτισμό. Βασανίζομαι για την πρόεκταση και τη γόνιμη ανάγνωση των σημερινών δυνατοτήτων. Γιατί, ξέρετε, την πιο ωραία παράσταση στο θέατρο την είδα «μια νύχτα του χειμώνα» στο τέλος των γιορτών και την πιο δυνατή συγκίνηση την ένιωσα σε μια προβολή της κινηματογραφικής λέσχης.

Κι όλα αυτά δεν περιμένουν το 2006 και καμία Πολιτιστική για να μας ταξιδέψουν. Η πρώτη ύλη για την εξουδετέρωση των εκφυλισμένων μορφών και την αναζήτηση του πραγματικά «νέου» υπάρχει, όχι όμως με οργανωμένη μορφή και επαρκές περιεχόμενο. Εκείνες οι κοινωνικές δυνάμεις όπου θα μπορούσαν να εγγραφούν την εκτραπή από την παρακμιακή πορεία του κουρασμένου πολιτισμού, αναζητούνται επειγόντως σήμερα. Όσο για το 2006, ας ελπίσουμε, όχι να μη βουλιόξει το караβάκι του, αλλά να μην αφήσει τη σημαία και το τιμόνι στα χέρια των μεταμοντέρνων διαχειριστών της γκλάμουρ συμφοράς.

Μάνατζερς και
διαφημιστές
προελαύνουν με τις
σημαίες του «Νέου»
και εγκαθιδρύουν μια
πολύχρωμη νέα τάξη
πραγμάτων στον
πολιτισμό της πόλης.

Συνεχίζοντας φέτος το ταξίδι μας στην Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης που είναι το

TM

Cork 2005

European Capital of Culture

λν. Πώς λαιπόν αντεπεξέρχονται —αν αντεπεξέρχονται— δεδομένης της σχετικής οικονομικής ένδειας στο συγκεκριμένο κομμάτι του θεσμού; Συχνά με πολύ απλές αλλά έξυπνες εκδηλώσεις που αναδεικνύουν την πολιτιστική τους κληρονομιά και κυρίως απευθύνονται στους πολίτες του Κορκ και τους προκαλούν να εμπλακούν ενεργά σε αυτή την υπόθεση. Η ανάμειξη των πολιτών βρίσκεται όπως θα δείτε στην καρδιά των εκδηλώσεων. Στην καρδιά των εκδηλώσεων βρίσκεται και το παιχνίδι με διάφορες μορφές, κομμάτι αναπόσπαστο του χαρακτήρα των εκδηλωτικών και γλετζεδών Ιρλανδών. Όσοι διαβάσατε το προηγούμενο τεύχος το έχετε ήδη διαπιστώσει. Ας πάμε λοιπόν την καθιερωμένη μηνιαία βόλτα μας στο Κορκ να πάρουμε μια γεύση από όσα συμβαίνουν ή θα συμβούν εκεί.

ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΟΣ

Ενα φεστιβάλ παιχνιδιών που εστιάζει στην πολιτιστική εμπειρία που αποκομίζουν οι άνθρωποι από το παιχνίδι διοργανώνεται στο Κορκ όλο το χρόνο. Περιλαμβάνει την εξερεύνηση και την συμμετοχή σε παιχνίδια περασμένων γενεών όπως οι βόλοι ή τα γουρουνάκια καθώς και την αναβίωση της Κέλτικης παράδοσης του Κορκ με τους εορτασμούς του Χορού του Ήλιου το Μάιο. Επιπλέον οι κάτοικοι θα έχουν την ευκαιρία να γνωρίσουν και να παίξουν παιχνίδια άλλων χωρών, διασκεδαστικός τρόπος να έρθει κάποιος σε επαφή με άλλες κουλτούρες.

Κορκ, επιλέξαμε και πάλι να σας παρουσιάσουμε κάποιες από τις εκδηλώσεις που λαμβάνουν ή θα λάβουν χώρα εκεί. Η επιλογή μας γίνεται με γνώμονα το ενδιαφέρον που παρουσιάζουν κατ' αρχήν για μας, αλλά και για να σας φέρουμε σε επαφή με την Πολιτιστική Πρωτεύουσα που θα δώσει τη σκυτάλη του χρόνου στην πόλη μας. Το Κορκ παρουσιάζει όμως και ένα άλλου είδους ενδιαφέρον. Πρακτικό. Είναι η Πολιτιστική με τον μικρότερο στη διάθεσή της οικονομικό προϋπολογισμό για εκδηλώσεις, αντίθετα με αυτόν (190.000.000 €) για υποδομές που άλλαξαν όλη την πό-

Ο ΠΛΕΓΜΕΝΟΣ ΧΑΡΤΗΣ

Πρόκειται για ένα πολύ πρωτότυπο και περιέργο πρότζεκτ που με το σύνθημα «Η πόλη σου σε χρειάζεται» απευθύνεται σε όλους τους πολίτες. Ο «Πλεγμένος Χάρτης» αντλεί την έμπνευσή του από την πόλη. Δεν πρόκειται για το πλέξιμο ενός γεωγραφικού χάρτη της πόλης αλλά για την καταγραφή σε ένα και μοναδικό πλεκτό όλων όσων θα συμβούν στο Κορκ το 2005. Μπερδευτήκατε στα κουβάρια του; Θα προσπαθήσουμε να σας ξεμπερδέψουμε.

Κάθε μέρα για όλο το χρόνο με διάφορα μέσα καταγράφονται διαφορετικές πλευρές της ζωής στο Κορκ. Από τις εκδηλώσεις, την κίνηση στους δρόμους, μέχρι τον καιρό. Κατόπιν αυτές οι πληροφορίες μετατρέπονται σε ένα αχανές σχέδιο πλεξίματος το οποίο αλλάζει κάθε μέρα. Σε ένα σημείο της πόλης, σε ένα δωμάτιο το σχέδιο αυτό παραδίδεται στα χέρια ανθρώπων που πλέκουν και το μετατρέπουν σε χειροποίητο χάρτη της καθημερινότητας. Κάθε μέρα για 365 μέρες, 50 άνθρωποι αποτυπώνουν τα συμβαίνοντα. «Καταγράφουν» ουσιαστικά με τις βελόνες τους την ιστορία. Κάτι που ανέκαθεν έκανε το πλέξιμο και το κέντημα. Οι άνθρωποι δε είναι κάθε μέρα οι ίδιοι. Ο καθένας μπορεί να πάει και να βοηθήσει στην υλοποίηση αυτού του τεράστιου πλεκτού, συνεχίζοντας από εκεί που σταμάτησε ο προηγούμενος. Ο χώρος όπως καταλαβαίνετε παρέχει τα πάντα στους ανθρώπους, είναι ανοιχτός σε όλους, γίνονται συζητήσεις, γνωριμίες, μαθήματα πλεξίματος αλλά το σπουδαιότερο, οι άνθρωποι έρχονται σε επαφή και χαλαρώνουν δημιουργικά. Προβλέπεται ότι χιλιάδες άνθρωποι θα εμπλακούν στο πρότζεκτ που θα καταλήξει σε ένα μνημειώδες πραγματικό έργο τέχνης. Περιμένουμε ανυπόμονα το αποτέλεσμα και πραγματικά θα θέλαμε να ζήσουμε τη διαδικασία της δημιουργίας του.

THE PILLOWMAN

Ανάμεσα στις θεατρικές παραγωγές - πέντε στον αριθμό - που ανεβαίνουν στο Κορκ το Μάρτιο ξεχωρίζει αυτή του Εθνικού Θεάτρου του Λονδίνου που ανεβαίνει στην Λυρική Σκηνή της πόλης. Το έργο ονομάζεται «Δε Πίλοουμαν» (ο άνθρωπος μαξιλάρι), είναι του Μάρτιν Μακ Ντόναγκ και απέσπασε το βραβείο «Ολίβιε» καλύτερου πρωτοεμφανιζόμενου θεατρικού έργου για το 2004 και διθυραμβικές κριτικές από τον Τύπο. Πρόκειται για κωμωδία η οποία πραγματεύεται την ιστορία ενός συγγραφέα που ζει σε μια χώρα με δικτατορικό καθεστώς και ανακρίνεται από τις αρχές για το

μακάβριο περιεχόμενο των διηγημάτων του. Χαρακτηρίστηκε «κολασμένα αστείο» και προβλέπεται να αποτελέσει τεράστια επιτυχία και έργο σταθμό για το Εθνικό του Λονδίνου αλλά και για το Βρετανικό θέατρο γενικότερα.

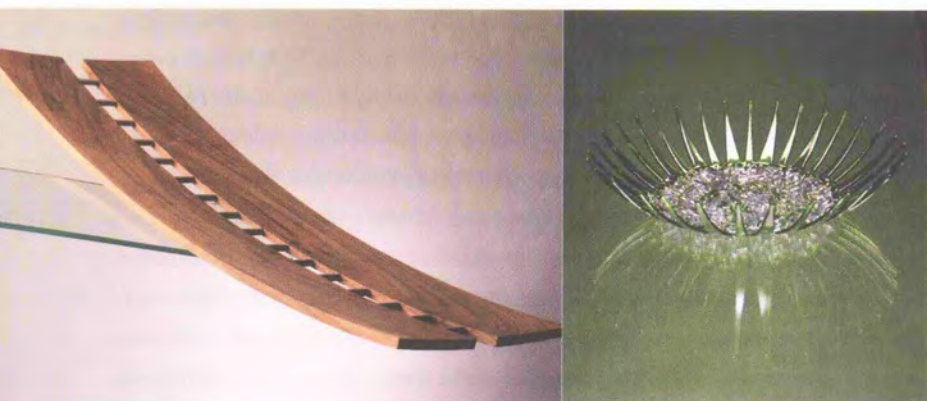

ΔΙΕΥΡΥΝΣΗ: ΦΕΡΝΟΝΤΑΣ ΤΗ «ΝΕΑ» ΕΥΡΩΠΗ ΣΤΟ ΚΟΡΚ

Όπως ήδη αναφέραμε στο προηγούμενο τεύχος στα πλαίσια αυτού του πρότζεκτ κάθε μήνα θα παρουσιάζεται μια έκθεση από καλλιτέχνες των νέων κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο Φεβρουάριος ήταν ο μήνας της Ουγγαρίας και η έκθεση που περιελάμβανε έργα δύο καλλιτεχνών ονομάστηκε «Ουγγρική Ραψωδία». Η Μαρία Λουγκόζι και ο Τζόζεφ Γκάσλ είναι δύο διάσημοι Ούγγροι καλλιτέχνες αλλά πολύ διαφορετικοί μεταξύ τους. Η πρώτη είναι γλύπτρια που με δουλεύει με πέτρα, σταάλι, μπρούτζο και γυαλί και ασχολείται με ποικιλία θεμάτων συμπεριλαμβανομένης της μνήμης και της άρνησης, της ζωής και του θανάτου. Η έκθεση ονομάζε-

ται «Απελευθέρωση». Ο δεύτερος είναι ζωγράφος και στο Κορκ παρουσίασε μια σειρά από πίνακες που δημιούργησε ειδικά για αυτήν την έκθεση. Ονομάζεται «Υπάρχοντας στο Όνειρο» και απεικονίζει τα πνεύματα που κατά τον Γκάσλ ζουν μέσα μας. Τεράστιοι πίνακες παρουσιάζουν πλάσματα που φαίνεται ότι ζουν σε μυθικούς διαδρόμους του μυαλού μας εδώ και αιώνες. Παράλληλα θα προβάλλονται ταινίες Ούγγρων δημιουργών.

Το Μάρτιο τη σκυτάλη παίρνει η Λετονία που εκπροσωπείται από τον Αντρέι Γκραντς, διεθνούς φήμης φωτογράφος. Θα παρουσιάσει φωτογραφίες από στιγμές της καθημερινής ζωής στη Λετονία. Αυτό το φωτογραφικό ντοκουμαντέρ ονομάζεται «Λετονία: εναλλασσόμενη και απaráλλαχτη πραγματικότητα» και στόχος του Γκραντς είναι να δείξει ότι αξίες όπως η αγάπη ή η χαρά και ανθρώπινες καταστάσεις όπως ο πόνος είναι παγκόσμιες και ίδιες παντού.

ΣΑΡΑΝΤΑ ΑΠΟΧΡΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΡΑΣΙΝΟΥ

Ετσι λέγεται η έκθεση που παρουσιάζεται στην γκαλερί Λιούις Γκλόουκμαν και αφορά τη σχέση τέχνης και παράδοσης. Σαραντά δημιουργοί, παραδοσιακοί τεχνίτες, εκθέτουν τη δουλειά τους μέχρι τα τέλη Μαρτίου με στόχο να καταδειχτεί ότι η παραδοσιακή τέχνη δεν γνωρίζει σύνορα ούτε περιορίζεται σε εθνικά χαρακτηριστικά. Αντιθέτως σε όλες τις παραδοσιακές τέχνες όλων των λα-

ών υπάρχουν κοινά στοιχεία και κοινά μοτίβα. Επιπλέον, παραδοσιακή τέχνη δεν σημαίνει επανάληψη, στασιμότητα και δημιουργία αντικειμένων προορισμένων για τουριστική κατανάλωση. Είναι τέχνη ζωντανή και οι τεχνίτες είναι καλλιτέχνες. Τα αντικείμενα που εκτίθενται είναι από κάθε είδους υλικά και πολλά απ' αυτά είναι χρηστικά. Πράταση για να μπει η τέχνη στην καθημερινότητα των ανθρώπων.

ΕΔΑΦΟΣ ΚΑΙ ΜΟΡΦΗ

Στη Δημοτική Πινακοθήκη Κρώφορντ παρουσιάζεται μια πολύ σημαντική έκθεση Ολλανδών ζωγράφων όλων των εποχών όπως ο Βαν Γκογκ, ο Μοντριάν και ο Βαν Ριν μεταξύ πολλών άλλων. Η έκθεση διερευνά το πώς οι Ολλανδοί ζωγράφοι που ζουν σε διαφορετικούς αιώνες ενώνονται, προβάλλοντας στα έργα τους τα ίδια θέματα και αξίες καθώς και τη στενή σχέση ανθρώπου και φύσης. Η έκθεση θα διαρκέσει μέχρι τέλη Μαρτίου

ΜΟΥΣΙΚΕΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΕΙΣ: ΜΙΑ ΗΠΕΙΡΟΣ ΑΧΩΡΙΣΤΗ

Πρόκειται για την συνάντηση μεγάλων μουσικών από όλη τη Ευρώπη που θα λάβει χώρα από τις 11 έως τις 30 Μαρτίου σε διάφορες σκηνές του Κορκ. Θα παρουσιαστούν μεγάλα ονόματα της έθνικ όπως οι «Ράδιο Ταρίφα» και τα «Χάλκινα πνευστά» από τα Βαλκάνια μέχρι σύγχρονοι djs και δημιουργοί που χρησιμοποιούν τα μουλτιμίντια και υπολογιστές για να φτιάξουν μουσικές. Πρόκειται για ένα φεστιβάλ που σπάνια έχει κανείς την ευκαιρία να παρακολουθήσει καθώς θα εμφανιστούν πολλοί μουσικοί και από τελείως διαφορετικά είδη. Μουσικοί και από την Ελλάδα όπως η Σαββίνα Γιαννάτου θα βρεθούν στο Κορκ σε αυτό το πολύ σημαντικό γεγονός για την πόλη αλλά και την ίδια τη μουσική.

graphic arts

περιοδικά
βιβλία
εφημερίδες
αφίσες
διαφημιστικά φυλλάδια
συσκευασία

λιθογραφικό εργαστήρι
Παναγιωτόπουλος

Ιωαν. Διακίδη 48, Πάτρα Τ.Κ. 263 35, Τηλ./FAX 2610 330 532,
E-mail: info@pgraphicarts.gr, www.pgraphicarts.gr

